

ת"פ 22683/09/19 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד ל' א'

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 22683-09-19 מדינת ישראל נ' א'

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד טל חיים

המאשימה

נגד

ל' א'

באמצעות ב"כ עוה"ד עידן לוי

הנאשם

גזר - דין

א. כתב-האישום:

הנאשם הורשע בכתב-אישום מתוקן ובו **שלושה אישומים**, כדלקמן:

בחלק הכללי נמסר, כי במועדים הרלוונטיים שרר בין הנאשם לבין המתלוננת קשר זוגי, לאחר הכרות ב"פייסבוק", שבמסגרתו הציג את עצמו ככזב כאלמן ופנוי לקשר זוגי. נמסר, כי המתלוננת גילתה כי הנאשם נשוי, וכי היא בהיריון ממנו. היא בקשה לסיים את הקשר ובקשה את סיועו הכלכלי להפסקת ההיריון, אך הנאשם סירב.

באישום הראשון, יוחסה לנאשם עבירת **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, והוא מתאר מסכת של הודעות מאיימות, שאותן שלח הנאשם אל המתלוננת טלפונית בתאריך 31.8.19. בין השאר, כתב לה: שישמיד אותה, שיחנק אותה, איחל למותה, שאם לא תביא לו את הכסף לא יהיה לה טוב, שהיא אבודה, "רק ירי באמצע מצחק", ש"יכול להשמיד אותך" שיגרום לה "לחרבן" על עצמה, שיגרום לה להתחרט. לאחר מכן, התקשר אליה ואיים עליה שהיא תשב על כיסא גלגלים. היא התחננה שיעזוב אותה לנפשה ואמרה לו שהיא רוצה לעשות הפלה והוא אמר לה, שאם לא תתחתן עמו יעשה לה בושות.

באישום השני, יוחסה לנאשם עבירת **איומים** לפי הסעיף דלעיל, והוא מתאר שיחת איום שנערכה בין הנאשם למתלוננת בתאריך 24.8.19 במהלכה אמר לה שהוא ממשפחת חרירי והוא מחזיק באקדח, וכן שלח לה הודעות שאסור שתחיה ושצריך לירות בה במצח כמו הכלבים, וכן שלח לה תמונה של לוחמי דאע"ש הנושאים נשקים ושלח לה תמונות אינטימיות של שניהם, ואיים כי יעביר אותן לבני משפחתה.

באישום השלישי, יוחסה לנאשם עבירת **איומים** לפי הסעיף דלעיל, וכן עבירה של **נהיגה בזמן פסילה**, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961. נמסר, כי בתאריך 15.8.19 נטל את רכבה של המתלוננת ונהג בו כשהוא בפסילת רישיון נהיגה. המתלוננת בקשה כי ישיב לה את הרכב והנאשם איים כי ישרוף אותה. היא בקשה מבן משפחתה כי יבקש ממנו להשיב את הרכב. הנאשם קבע עמה מועד להשבת רכבה ובמועד זה, 17.8.19 נהג הנאשם ברכב בפסילת רישיון.

ב. מתחם ענישה:

הערכים המוגנים אחר עבירות האיומים אותן ביצע הנאשם הם ההגנה על בטחונה, שלומה ושלוות נפשה של המתלוננת ואילו ביחס לנהיגה בפסילת רישיון השמירה על שלום הציבור בכלל ומשתמשי הדרך בפרט, השמירה על שלטון החוק ועל החלטות הגופים השיפוטיים ואוכפי החוק והסדר במדינה.

נוכח עקרון ההלימה, התכלית העומדת אחר עבירות האיומים ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע שמתחם הענישה ביחס לכל עבירת איום (האישום הראשון כאחד והאישום השני כאחד) נע בין חודש מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל, ואילו ביחס לעבירות של נהיגה בפסילת רישיון, בין מאסר למספר חודשי מאסר בפועל יחד עם פסילת רישיון הנהיגה וקנסות עד 18 חודשי מאסר בפועל.

אפנה בעניין זה, בשינויים המחויבים, לפסקי הדין הבאים:

(1). איומים:

רע"פ 1293/08 **קורניק נגד מדינת ישראל** (25/6/08):

נאשם **בעל עבר פלילי ל- 12 חודשי מאסר** בפועל, אך יש לקרוא את הנסיבות המיוחדות שבאותו פסק דין יחד עם פסק דינו של בית-המשפט המחוזי (ע"פ 1225-11-07) שם צוין כי עברו הפלילי של אותו נאשם הוכתם בינתיים בעבירות של אלימות נוספת כלפי אשתו וכיצא באלה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 52083-12-10 **קפש נגד מדינת ישראל** (2/2/11):

נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, בכך שאיים על גרושתו, פנים אל פנים שיגמור את חייה, אמר לה שיבצע את זה (אירוע בודד) **בעל עבר פלילי רלוונטי, בין השאר בעבירת איומים כלפי אותה מתלוננת, נדון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.**

ע"פ 7032-05-16 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד מושקוביץ** (31/5/16):

נאשם שהורשע בעבירת **איומים אחת** כלפי זוגתו, שירצח אותה, **נעדר עבר פלילי**, היה עצור כחודש, נדון **למאסר מותנה** ול- 5,000 ש"ח קנס.

רע"פ 149/19 **קובי פפיאשוילי נגד מדינת ישראל** (10.1.19) - ע"פ ג (מחוזי מרכז) 44239-10-18 **פפיאשוילי נגד מדינת ישראל** (18/12/18):

נאשם הורשע **בריבוי עבירות של איומים**, הטרדה באמצעות מתקן בזק, בית-המשפט המחוזי קבע כי מדובר **באיומים בוטים** בפגיעה במתלוננת, ברציחתה, בפגיעה ברכושה. עיון בכתב-האישום המתוקן לימדני, כי בשמונה אישומים, ובהם עשרות רבות של מעשי איומים והטרדות, הוגש תסקיר שאינו חיובי, **דובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד ביותר**, נקבע מתחם שבין חודש עד 15 חודשי מאסר בפועל, נדון ל- **9 חודשי מאסר בפועל**.

ע"פ ג (מחוזי מרכז) 59211-02-20 **צרויה נגד מדינת ישראל** (10.8.20):

נאשם אשר השמיע איומים חריפים כלפי אמו, גם באוזני שוטרים, שידקור אותה, שיחתוך לה את הידיים, **בעל עבר פלילי, שכולל הרשעה קודמת בתקיפה ואיומים של אמו** שירצח אותה, תסקיר שלילי, ללא אופק שיקומי, נדון ל- **3 חודשי מאסר ויום.**

ע"פ 28636-10-20 (מחוזי מרכז) **קוזנצוב נגד מדינת ישראל** (10.11.20):

נוכח הסכמת המדינה להעמיד את עונשו של הנאשם על תקופת מאסרו הוא שוחרר בו במקום. דובר בנאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים, לאחר שהתקשר למוקד 100 של משטרת ישראל והשמיע משפטי איום, כגון שהוא הולך לדקור את זוגתו. לחובתו עבר פלילי הכולל 5 הרשעות קודמות, כולל עבירות איומים, תקיפת בן זוג שבגיין נדון לעונשי מאסר. הוא לא השתלב בהליך שיקומי, למרות שבית המשפט אפשר לו זאת. בבית-משפט השלום הוא נדון ל- 6 חודשי מאסר בפועל. כאמור, בבית-משפט המחוזי הועמד עונשו בהסכמת המאשימה על תקופת מאסרו, שהיה אז מיום 31.5.20 - 10.11.20, כלומר: **חמישה חודשים ועשרה ימים.**

(2). נהיגה בזמן פסילה:

רע"פ 1883/19 רועי ביטון נגד מדינת ישראל (28.3.19):

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, בעל גיליון הרשות תעבורה, אשר כלל 11 עבירות, בין השאר בנהיגה בשכרות ונהיגה בזמן פסילה. הוא נדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל ולפסילת רישיון נהיגה למשך 20 חודשים.

רע"פ 5300/18 סלאמה נגד מדינת ישראל (12.7.18):

הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בעל עבר תעבורתי מכביד, הכולל מאסר מותנה, תסקיר שלילי, נדון ל - 7 חודשי מאסר בפועל ולפסילת רישיון הנהיגה.

רע"פ 2910/20 הייב מוחמד נגד מדינת ישראל (7.5.20):

הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא תעודת ביטוח והוא עשה כן לאחר שנפסל פעם נוספת במסגרת ההחלטה לפסילתו עד תום ההליכים, בעל עבר תעבורתי מכביד, הכולל 90 הרשעות קודמות, מצב רפואי קשה, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירות:

האיומים **המרובים** שאותם השמיע הנאשם באוזני המתלוננת ושאותם כתב לה בהודעות **חמורים ביותר** והם ממוקמים **ברף העליון של סולם החומרה**.

הנאשם השמיע באוזני המתלוננת וכתב לה הודעות ובהן **תוכן חריף, מאיים ביותר**, שבכוחו לעורר בהלה תוך שהוא רושם במפורש דברים כגון: "אשמיד אותך", "אגרום לך לאחל אותו המוות", "רק ירי באמצע מצחך", אמר לה שהוא יירה בה, שהיא תשב בכיסא גלגלים, שאסור שתחייה, שצריך לירות בה, שיש לו אקדח, שישרוף אותה וכיו"ב מילים ומשפטים שכל אחד עולה על חברו.

אם לא די במלל המאיים, הנאשם שילב את דברי האיומים **במעשה מאיים** - שלח אליה תמונות של לוחמי דאע"ש הנושאים נשקים.

בנוסף, חומרה רבה נודעת לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, שהיא מסכנת את שלום הציבור.

מי אשר נגדך לאחר שרישיונו נפסל מבזה את החלטות בית-המשפט, מלמד כי הוא אינו נרתע מהליכי המשפט והוא מסכן בנהיגתו את כלל נוהגי הדרך.

בית-המשפט העליון קבע במסגרת רע"פ 5300/18 **סלאמה נגד מדינת ישראל** (12.7.18):

"העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה, ועל הדבר לבוא לידי ביטוי בהטלת ענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של הנוסעים ושל הולכי הרגל, ובפרט אמורים הדברים נוכח הקטל המתמשך בכבישי הארץ, ונוכח האינטרסים המשמעותיים שנפגעים מביצוע העבירות בהן הורשע המבקש, כמו גם שכיחותן הגבוהה. יתר על כן, ולא פחות מכך, נהיגה בפסלות משקפת יחס של זלזול בחיי אדם והיא בבחינת ביזוי החוק וצווי בית המשפט. אדם הנוהג בכביש, על אף שרישיונו נפסל, מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

(2). עבר תעבורתי:

הנאשם **נעדר כל עבר פלילי**, אולם **עברו התעבורתי** כולל 5 הרשעות קודמות (במ/1).

לחובת הנאשם **מאסר מותנה בן 3 חודשים**, שהינו בר-הפעלה במסגרת תיק 13982-01-19 תעבורה חדרה (במ/2).

(3). התסקירים:

התסקיר הראשון, מחודש ינואר 2020, שהוגש בעניינו של הנאשם **אינו בא בהמלצה שיקומית**.

הובאו בו נסיבות חייו: הוא נשוי ואב לשניים, הוא שומר משך שנים על רצף תעסוקתי. תוארו נסיבות ההכרות בינו ובין המתלוננת. נמסר מפיו כי לאחר ההכרות הוא ביקש לשאת אותה לאשה נוספת. טען כי על רקע זה העביר למתלוננת כספים. צוין שהוא נעדר עבר פלילי, אך בעל עבר תעבורתי. הוא הציג גישה מצמצמת ומטשטשת, נעדר יכולת לביקורת עצמית במעשיו, נוטה להשליך את האחריות על המתלוננת, ניכרו דפוסי הסתרה. הוא הודה בעבירות האיומים, למעט הנהיגה בפסילה. נשקלו גורמי הסיכון מול גורמי הסיכוי, ומאחר והוא שלל כל נזקקות טיפולית התסקיר נעדר המלצות בעניין זה.

למען הסר ספק, נוכח הכחשתו בפני שירות המבחן את העבירה של נהיגה בפסילה, אבאר כי הנאשם הודה בפניו במפורש כי נהג בפסילה. כנוהגי, עד אשר אני מרשיע נאשם בעקבות הודאתו אני מוודא מפיו כי הוא מודה בכל המיוחס

לו ואיני מסתפק בהודאות הרגילות מפי ב"כ. וכך נרשמה הודאתו:

וכן, מעבר לנדרש, נערך בירור עם הנאשם, כדלקמן:

מכל מקום, רק משום הספק שהועלה בדיון שלפיו נטען שהנאשם נקלע לקשיי שיחה נוכח העדר שליטתו בשפה העברית מול שירות המבחן, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר נוסף.

התסקיר השני, מחודש נובמבר 2020, שאליו נשלח הנאשם, נוכח טענות כאלה ואחרות שהושמעו במהלך הטיעון לעונש הראשון, וכדי להסיר ספק, **אינו חיובי**: הוא מוסר כי הנאשם נוטה להשליך את האחריות למצבו על המתלוננת, ניכר כי מתקשה לחוש אמפתיה כלפיה, מתקשה להתבונן באופן ביקורתי על מעשיו, הוא אינו מסוגל לשיתוף פעולה שיקומית עם שירות המבחן, ולפיכך שירות המבחן לא הציג המלצה שיקומית.

התסקיר השלישי, מחודש ינואר 2021, **אף הוא אינו חיובי**: הוא מתאר התנהלות שמאופיינת בהסתרה, חוסר עקביות, קושי בשיתוף פעולה. הוא הכחיש את הודאתו כי נהג בפסילה. שלל צורך טיפולי ושלל כל צורך בקשר עם שירות המבחן. לפיכך, לא נמסרה על המלצה שיקומית.

ההליך נמשך, הנאשם גילה קשיי התייצבות, הוחלפו מייצגים, **מעבר לנדרש, ומאחר ובתאריך 22.3.22 לא התייצב הנאשם לדיון, והוא הציג טענות שלפיהן לא הובן עקב קושי בתרגום השיחה לשפתו, השפה הערבית, הוזמן תסקיר נוסף.**

התסקיר הרביעי, מחודש מאי 2022 מסר הבהרה כללית ביחס לשאלת התרגום:

שירות המבחן פירט את הניסיונות ליצור קשר עם הנאשם, לזמנו לפגישה, בין במישרין, בין באמצעות ב"כ, שכולם כשלו.

לפיכך, המלצת שירות המבחן נותרה על כנה והיא נעדרת כל המלצה שיקומית.

התנהלותו זו של הנאשם, שבית-המשפט העניק לו מספר רב של הזדמנויות מול שירות המבחן לעלות על דרך שיקומית, על פני תקופת דיונים ארוכה, רובצת עתה כולה לפתחו והיא משמשת כנתון רב חשיבות לחומרה.

(3). שיקולים מקלים:

הנאשם הודה, לא ניהל משפט, חסך זמן ציבורי.

מבלי להקל ראש בעובדות כתב-האישום, הרי שמערכת היחסים בין הנאשם למתלוננת אינה מערכת יחסים של נישואין, אין להם ילדים משותפים, אין רכוש משותף, הם אינם חיים יחד וכיו"ב, ונמסר, כי השניים ניתקו את הקשר ביניהם - המתלוננת מסרה כי היא אינה בקשר עמו ואינה חוששת מפני (התסקיר הראשון - עמוד 3 פסקה רביעית). כך, גם נמסר בעדכון האחרון שהתקבל בתסקיר מחודש מאי 2020 אודות שיחה עם המתלוננת (עמוד 2 פסקה שנייה)

נמסר, כי הנאשם היה עצור מתאריך **31.8.19 עד 8.9.19** ולאחר מכן שוחרר למעצר בית מוחלט, עד ליום 6.9.20 עת נמסרה הקלה ומעצר הבית הפך להיות לילי בלבד. תקופת מעצרו ולאחר מכן השהייה בחלופת מעצר היא נתון שיש להביאו בחשבון לקולה.

במילותיו האחרונות הביע הנאשם חרטה על המעשים:

ד. מסקנה:

העבירות שאותן ביצע הנאשם חמורות ביותר והן מחייבות ענישה במסגרת המתחם, שבכוחה להשיב לו כגמולו, להרתיעו ולהרתיע את הרבים.

מדובר באיומים חריפים ביותר, אשר לוו מעשה, שאין להקל בהם ראש.

לכך, מתווספת העבירה של נהיגה בפסילה, אשר נודעת לה חומרה מיוחדת.

יחד עם זאת, ומבלי להקל ראש בחריפות האיומים, אין מדובר במעשי אלימות פיזיים ואין מדובר באלימות בתוך המשפחה בין בני זוג, החיים יחד שלהם ילדים משותפים העומדת בתוך גרעין ההגנה של עבירות אלה. אילו כך היה, ניתן היה לשקול את עמדת המאשימה לענישה בת 18 חודשי מאסר בפועל.

אכן, העבירה של הנהיגה בפסילה חמורה, אך אין מדובר בנהיגה בפסילה משך תקופה, ועברו התעבורתי של הנאשם אינו מן המכבידים.

בנסיבות אלו, אילו היה בפניי תסקיר חיובי, ניתן היה לאמץ ענישה שניתן לרצותה בדרך של עבודות שירות, אך במקרה זה, כאשר רצף התסקירים מציג תמונת מצב שלילית, אני סבור כי יש לאמץ ענישה קונקרטית בעלת ממש אשר תמצה את האינטרסים העומדים בבסיס הענישה במקרה זה.

בדרך כלל, ענישה לריצוי בדרך של עבודות שירות שמורה לנאשמים העולים על דרך השיקום, שאין כל אינטרס ענישתי להשיב אותם לאחור, אף אם מדובר בענישה לתקופה קצרה, ואין זהו המקרה העומד בפניי.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 3 החודשים במסגרת תיק 13982-01-19 תעבורה חדרה (במ/2) במצטבר לעונש המאסר בפועל.

ג. סה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר, מהם תנוכה תקופת מעצרו כפי רישומי שב"ס, ולשם כך יתייבב הנאשם בבית הסוהר הדירים בתאריך 2.8.22 בשעה 09:00, כשהוא מצויד בעותק מגזר-הדין ובתעודת זהות.

ד. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע.

ה. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת עדת תביעה מספר 6 בסך 3,000 ₪ אשר ישולמו לה עד ליום 1.9.22.

ו. פסילת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מהיום (אין לנאשם רישיון נהיגה להפקדה).

ז. פסילת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

ניתן היום, כ"ח אייר תשפ"ב, 29 מאי 2022, במעמד הצדדים.

עמוד 8

